

Записки по ДИС2 - Лекция 1

23 март 2023 г.

Малки и големи суми на Дарбу. Сума на Риман.
Определен Интеграл на Риман. Критерий за
интегрируемост по Риман. Класове интегрируеми
функции.

Средно аритметично $A = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n a_i$

$A(f) = \frac{\int_a^b f(x) dx}{b-a}$ Средно аритметично на функция в интервал

Нека функцията f е дефинирана в интервала $[a, b]$.

$\tau : a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b : \{x_i\}$ - разбиване на $[a, b]$;

$d(\tau) = \max_{1 \leq i \leq n} (x_i - x_{i-1})$ - диаметър на разбиването;

$\xi = \{\xi_1, \xi_2, \xi_3, \dots, \xi_n\}$, $\xi_i \in [x_{i-1}, x_i]$, $i \in [1, n]$ - дялящи/представителни/контролни точки.

Сума на Риман

$$\sum_{i=1}^n f(\xi_i) (x_i - x_{i-1})$$

Суми на Дарбу

$$m_i := \inf \{f(x) : x \in [x_{i-1}, x_i]\}$$

$$M_i := \sup \{f(x) : x \in [x_{i-1}, x_i]\}$$

$$\text{Малка сума на Дарбу } s_f(\tau) := \sum_{i=1}^n m_i (x_i - x_{i-1})$$

$$\text{Голяма сума на Дарбу } S_f(\tau) := \sum_{i=1}^n M_i (x_i - x_{i-1})$$

$$f : \mathbb{R}^n \mapsto \mathbb{R}$$

Lemma 1 Нека τ^* , τ са подразбивания на интервала $[a, b]$, такива че $\tau^* \geq \tau$. (тогава ще казваме, Ако $\tau^* \geq \tau$, то $S_f(\tau^*) \geq S_f(\tau)$ и $s_f(\tau^*) \geq s_f(\tau)$).

Доказателство: (Б.О.О.) τ^* се получава от τ с прибавянето на една точка. Нека $\tau : a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ и $\tau^* : a = x_0 < x_1 < \dots < x_{i-1} < x^* < x_i < \dots < x_n = b$

$$\begin{aligned}
S_f(\tau) - S_f(\tau^*) &= \\
&\sum_{j=1}^n \sup_{[x_{j-1}, x_j]} f(x_j - x_{j-1}) - \\
&\left(\sum_{j=1}^{i-1} \sup_{[x_{j-1}, x_j]} f(x_j - x_{j-1}) + \sup_{[x_{i-1}, x^*]} f(x^* - x_{i-1}) + \right. \\
&\left. \sup_{[x^*, x_i]} f(x_i - x^*) + \sum_{j=i+1}^n \sup_{[x_{j-1}, x_j]} f(x_j - x_{j-1}) \right) = \\
&\sup_{[x_{i-1}, x_i]} f(x_i - x_{i-1}) - \sup_{[x_{i-1}, x^*]} f(x^* - x_{i-1}) - \sup_{[x^*, x_i]} f(x_i - x^*) \geq \\
&\sup_{[x_{i-1}, x_i]} f(x_i - x_{i-1}) - \sup_{[x_{i-1}, x_i]} f(x^* - x_{i-1}) - \sup_{[x_{i-1}, x_i]} f(x_i - x^*) = 0
\end{aligned}$$

■

Аналогично се пресмята за малките суми на Дарбу

Лемма 2 Нека $\tau_1 \tau_2$ са произволни подразбивания на $[a, b]$.
Тогави $s_f(\tau_1) \leq S_f(\tau_2)$.

Доказателство: Нека τ^* е по-фино от τ_1 и от τ_2 . Очевидно τ^* съществува и може да се получи като обединение на точките от τ_1 и τ_2 . От Лемма 1 имаме:

$$\begin{aligned}
s_f(\tau_1) &\leq s_f(\tau^*); \\
S_f(\tau^*) &\leq S_f(\tau_2).
\end{aligned}$$

Нека $f : [a, b] \mapsto \mathbb{R}$ е ограничена.

Def. 1 Нека $f : [a, b] \mapsto \mathbb{R}$ е ограничена. Казваме, че f е интегрируема по Риман, ако $\int_a^b f(x) dx = \int_a^b f(x) dx$, което се нарича **риманов интеграл** на f в $[a, b]$ и се означава с $\int_a^b f$ или $\int_a^b f(x) dx$, $\int_a^b f(w) dw$ etc.

Th. 1 (Критерий за интегрируемост по Риман) Нека $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е ограничена. Твърдим, че f е интегрируема по Риман тогава и само тогава, когато за всяко епсилон по-голямо от нула съществуват подразбивания $\tau_1 \tau_2$ на $[a, b]$, за които $S_f(\tau_1) - s_f(\tau_2) < \varepsilon$. Еквивалентно, за всяко епсилон по-голямо от нула съществува подразбиване на $[a, b]$, за което $S_f(\tau) - s_f(\tau) < \varepsilon$.

Доказателство: (\Rightarrow) Нека $\varepsilon > 0$ е произволно. Имаме:

$$\begin{aligned}
\int_a^b f + \frac{\varepsilon}{2} &= \int_a^b f + \frac{\varepsilon}{2} > \int_a^b f \Rightarrow \exists \tau_1 - \text{подразбиване на } [a, b], S_f(\tau_1) < \int_a^b f + \frac{\varepsilon}{2} \\
\int_a^b f - \frac{\varepsilon}{2} &= \int_a^b f - \frac{\varepsilon}{2} < \int_a^b f \Rightarrow \exists \tau_2 - \text{подразбиване на } [a, b], s_f(\tau_2) > \int_a^b f - \frac{\varepsilon}{2}
\end{aligned}$$

$$S_f(\tau_1) - s_f(\tau_2) < \left(\int_a^b f + \frac{\varepsilon}{2} \right) - \left(\int_a^b f - \frac{\varepsilon}{2} \right) = \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon$$

(\Leftarrow) Допускаме противното:

$$\Rightarrow \forall \tau_1, \tau_2 : S_f(\tau_1) - s_f(\tau_2) \geq \int_a^b f - \int_a^b f > 0 - \text{противоречие.}$$

(\Uparrow) Достатъчно е да положим $\tau_1 := \tau$ и $\tau_2 := \tau$

(\Downarrow) Нека $\varepsilon > 0$. Имаме разбиванията τ_1, τ_2 , за които $S_f(\tau_1) - s_f(\tau_2) < \varepsilon$. Нека τ е разбиване по-фино от τ_1 и τ_2 , т.е. $\tau \geq \tau_1, \tau \geq \tau_2$

$$\Rightarrow S_f(\tau) - s_f(\tau) \leq S_f(\tau_1) - s_f(\tau_2) < \varepsilon$$

■

Def. 2 Осцилация на функция: Нека $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е ограничена. Осцилация на f в $[a, b]$ дефинираме като:

$$\omega(f; [a, b]) := \sup\{|f(x) - f(y)| : x, y \in [a, b]\}.$$

Lemma 3 Осцилацията на функцията f в даден интервал е равна на разликата между супремума и инфимума на функцията в дадения интервал.

$$\omega(f; [a, b]) = \sup_{[a, b]} f - \inf_{[a, b]} f$$

Твърдение 1 Непрекъснатите функции са интегрируеми.

Доказателство: Нека $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ - непрекъсната. От Теорема на Вайерщрас следва, че f е ограничена.

Теорема на Кантор $\Rightarrow \exists \delta > 0 \forall x', x'' \in [a, b], |x' - x''| < \delta : |f(x') - f(x'')| < \varepsilon$ Взимаме $\tau : a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$, за което

$$d(\tau) := \max\{x_i - x_{i-1} : i \in \{1, \dots, n\}\} < \delta,$$

Тогава имаме:

$$0 \leq S_f(\tau) - s_f(\tau) = \sum_{i=1}^n \omega(f; [x_{i-1}, x_i])(x_i - x_{i-1}) \leq \varepsilon \sum_{i=1}^n (x_i - x_{i-1}) = \varepsilon(b - a)$$

След граничен преход получаваме:

$$\lim_{d(\tau) \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n w_i(f) \Delta x_i = 0 \text{ и следователно } f \text{ е интегрируема в } [a, b]. \blacksquare$$

Твърдение 2 Нека f е ограничена и има краен брой точки на прекъсване. Тогава f е интегрируема.

Твърдение 3 Монотонните функции са интегрируеми.

Твърдение 4 Нека $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ е ограничена и имаме произволно разбиване на интервала, в който е дефинирана. $\tau : a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$. Тогава $s_f(\tau) = \inf\{s_f(\tau, \xi) : \xi - \text{представителна точка}\}; S_f(\tau) = \sup\{S_f(\tau, \xi) : \xi - \text{представителна точка}\}.$

Доказателство:

Def. 3 Нека $d(\tau) := \max\{x_i - x_{i-1} : i \in \{1, \dots, n\}\}$ и $\tau : a = x_0 < \dots < x_n = b$. Казваме, че сумите на Риман за $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ имат граница $I \in \mathbf{R}$, когато $d(\tau)$ клони към 0, ако за всяко $\varepsilon \geq 0$ съществува $\delta \geq 0$, такова че за всеки избор на подразбиване τ на $[a, b]$ с $d(\tau) \leq \delta$ и за всеки избор на представителна точка е в сила $|\sigma_f(\tau; \xi) - I| \leq \varepsilon$.

Lemma 4 Нека $\tau : a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$ е подразбиване на $[a, b]$. Нека $\tau^* \geq \tau$, τ^* се получава от τ чрез прибавянето на k точки. Тогава $0 \leq S_f(f) - S_f(\tau^*) \leq \dots$.
 Нека $m := \inf_{[a,b]} f$ и $M := \sup_{[a,b]} f$

Основни свойства на интеграла

(I) Линейност